

VOLEČÁK

ROČENKA OBECNÍHO ÚŘADU VOLEČ

2025 11

HASIČI slaví 140 let od založení sboru

HASIČI VOLEČ

140 let od založení sboru

Rok 2025 byl pro náš sbor nejen významný, ale také velmi náročný. Už od února jsme se intenzivně připravovali na nejvýznamnější akci roku – oslavy 140. výročí založení hasičského sboru ve Volči. Slavnost proběhla 6. září na volečském hřišti a vyžadovala obrovské množství práce i organizačního úsilí. Paralelně jsme řešili také modernizaci techniky od konce loňského roku probíhaly kroky k výměně cisternové automobilové stříkačky, a od jara jsme připravovali podklady pro výběrové řízení na nový dopravní automobil, na který obec žádá státní dotaci. Dokončení projektu se očekává v polovině roku 2026.

V souvislosti s oslavami bylo potřeba naplánovat a postupně připravit mnoho věcí, které do sebe musí zapadat, a zvelebit všechny dotčené prostory. Byl sestaven program, poplátna technika na výstavu a ukázky, zajištěny kapely, stany, občerstvení, sponzoři atd. Ve spolupráci s obcí se nám podařilo na hřišti vybudovat důstojné sociální zázemí v sanitárním kontejneru, kdy obec zakoupila tento kontejner a ostatní potřebný materiál, a hasiči spolu s přáteli provedli veškeré nutné práce, pro jeho ustavení a připojení k sítím, včetně napojení na obecní kanalizaci. Cena kontejneru byla přibližně 300 tis. Kč, a na jeho pořízení byla získána dotace ve výši 70%. Kromě toho proběhly nátěry pergoly, úpravy elektroinstalace ve stánku, položení dlažby i práce v hasičské zbrojnici a klubovnách.

Po všech těchto náročných přípravách nastal den D, sobota 6. září 2025. Oslavy výročí 140. let od založení hasičského spolku ve Volči, a myslíme si, že byly důstojné. Oslavy byly zahájeny slavnostním průvodem zúčastněných sborů a vybrané techniky za doprovodu dechové hudby. V průvodu bylo k vidění také 25 slavnostních praporů jednotlivých hasičských sborů. Poté co průvod došel na hřiště, proběhl slavnostní nástup, předání ocenění, a zdravice některých přítomných sborů.

Následně se už rozběhl připravený program. Ukázkou historické koňské ruční a koňské motorové stříkačky

zahájil sbor kamarádů z Branné u Třeboně a Osic, a následovaly další ukázky. Vystaveno bylo zhruba 20 kusů současné i historické techniky, přítomna a velmi vytižená k ukázkovým jízdám byla i „naše“ Pragovka RN první série, zapůjčená z Centra hasičského hnutí v Příbyslavi, kde má dnes v muzeu své místo. Velice děkujeme paní ředitelce muzea Ing. Janě Fialové, MBA za ochotu a vstřícnost při realizaci zapůjčení vozidla, pánům Michalovi Janů a Janu Krejčímu za doprovod a prezentaci vozidla během oslav, a odtahové firmě KPV Auto Pardubice za dopravu vozidla z Příbyslavi do Volče a zpět. Ukázkou moderní techniky, čtyřkolky s přívěsem pro evakuaci osob, a přívěs pro hašení lesních požárů, divákům předvedli kamarádi z Višňové u Frýdlantu. Dále bylo možné navštívit stanoviště BESIPu a Zdravotnické záchranné služby, a v praxi si vyzkoušet své dovednosti. Také trenážer hašení pomocí ručních hasicích přístrojů z SDH Starý Kolín byl zájmem diváků vytižen. Nechyběl skákací hrad pro děti, bohaté občerstvení v pevném i tekutém skupenství pro všechny, a samostatná soutěž Volečský silák pro nejsilnější. V průběhu celých oslav se na podiích vystřídaly 3 kapely a diskotéka. Součástí slavnostního dne byla i zkrácená verze tradiční soutěže „O pohár SDH Voleč“, které se zúčastnilo 35 družstev. Na závěr soutěže byl „poslední útok“ pro Davida Škracha, který nás v letošním roce předčasně opustil. V pravé poledne proběhl slavnostní okamžik, předání cisternové stříkačky výjezdové jednotce, a její požehnání. Odpoledne pak vystoupení volečských hasičských děvčat, s tanečním číslem, které mělo velký úspěch. Po celodenním programu plném ukázek a vystoupení, vypukla podvečerní, večerní, noční a časné ranní zábava, podle toho, jak měl kdo sil ☺.

Nyní bych rád velice poděkoval všem. Všem členům, kamarádům, zastupitelům, firmám, prostě všem, kteří nám s přípravou a realizací této významné a náročné akce pomohli, a v průběhu roku pomáhají, a to jakýmkoliv způsobem.

Kdo by se chtěl podívat na průřez tím, co se v průběhu oslav událo, může si vyhledat půlhodinový video sestřih na kanále YouTube. Stačí zadat slovo Voleč 2025.

Pokračování na straně 9

INFORMACE Z RADNICE

Vážení a milí čtenáři,

dostává se Vám do rukou již **jedenáctá ročenka časopisu VOLEČÁK**, která přináší přehled dění nejen u nás ve Volči, ale i v širším okolí. Doufám, že Vám i letos příjemný vánoční čas, nabídne zajímavé čtení, pobaví Vás a možná Vám přinese i nové informace o společném životě v naší obci.

Přeji Vám příjemné a pohodové čtení.

PROGRAM ROZVOJE OBCE – JAK SE NÁM DAŘÍ A KAM SMĚŘUJEME

V letošním roce jsme dokončili nový **Program rozvoje obce Voleč na období 2025–2035**, který navazuje na předešlý dokument z let 2017–2023. Jeho tvorba byla poměrně náročná, protože zahrnuje jak vyhodnocení všeho, co se v obci událo za poslední roky, tak také plánování nových kroků, zohlednění připomínek občanů i nových podmínek v území. Ráda bych poděkovala všem, kteří vyplnili dotazník – vaše odpovědi se promítly do celého dokumentu a velmi jasně ukázaly, co považujete za důležité.

Aby měl každý možnost dokument prostudovat, byl PRO zveřejněn na **webových stránkách obce**, kde se k němu mohli občané vyjádřit. Nyní čeká na **schválení zastupitelstvem**, po kterém bude zveřejněn jako závazný strategický dokument určující směr rozvoje Volče na příští desetiletí.

Za uplynulé období se podařilo dotáhnout několik velkých projektů, které se promítly do každodenního života nás všech. Nejvýznamnějším krokem byla bezpochyby **výstavba splaškové kanalizace a čistírny odpadních**

vod, která se realizovala v letech 2019–2021 a představovala největší investici v novodobé historii obce. Společně s tím došlo i k opravě problémového úseku vodovodu, přeložení potrubí na obecní pozemky a zřízení nových přípojek. Modernizovali jsme také **veřejné osvětlení**, které bylo postupně vyměněno za úsporná LED svítidla, a rekonstruovali jsme několik úseků komunikací včetně nového propojení od hlavní silnice k cestě směrem na Kasalice. Výrazně se ulevilo i dopravě – především díky překlasifikaci původní silnice I/36 na II/211 a zákazu tranzitní dopravy nad 12 tun, což zklidnilo provoz v centru obce.

Velkou radost mám i z menších, ale postupně velmi viditelných změn. V posledních letech se výrazně proměnila obecní zeleň – vysadili jsme **192 nových stromů**, a to jak listnaté aleje podél cest, tak i ovocné stromy. Změnil se tak nejen vzhled okolní krajiny, ale zlepšila se také její ekologická stabilita, která je kvůli převaze orné půdy nízká. Probíhá také příprava **revitalizace tří vodních nádrží**, z nichž dvě už mají stavební povolení a třetí čeká na biologické posouzení. Obnovili jsme cestu k lesu a postupně pokračujeme v opravách chodníků. Pozitivní změny probíhají i v oblasti služeb. V roce 2024 vznikla v budově bývalého hostince **dětská skupina Parníček** pro 12 dětí, která alespoň částečně nahrazuje chybějící mateřskou školu. Modernizovali jsme knihovnu, kulturní místnost a zlepšilo se také zázemí pro pořádání akcí, například díky nové sanitární buňce u velkého hřiště. Komunitní život významně ožil – přibýly nové spolky, především Sedmikráska, která pořádá tvořivé dílny a programy pro děti. Aktivní zůstávají i tradiční spolky jako hasiči, myslivci, včelaři nebo nohejbalisté. Z dotazníků od občanů ale vyplynulo také několik oblastí, kde máte pocit, že nás čeká ještě hodně práce. Často se objevovalo přání mít ve Volči **obchod nebo malou kavárnu**, více možností pro setkávání, bezpečnější přecházení hlavní silnice a lepší podmínky pro cyklisty a pěší, zejména směrem na Rohovládovu Bělou. Mnozí také zmiňovali omezené parkování u zastávek či hřiště a celkově potřebu postupně upravovat veřejná prostranství tak, aby byla příjemnější a přívětivější. V dotaznících se objevila i podpora další výsadby zeleně a přání věnovat více pozornosti kvalitě krajiny.

Nový Program rozvoje obce na tyto podněty reaguje a stanovuje vizi, podle které chceme směřovat: **být moderní obcí s úctou k tradicím, přívětivou k lidem i k životnímu prostředí**. Aby tato vize nebyla jen na papíře, dokument obsahuje konkrétní cíle a opatření.

Níže uvádím několik těch, které mohou být pro čtenáře zajímavé:

- **zlepšení dopravní bezpečnosti** – úpravy přechodů, zpomalení dopravy, dokončení chodníků, lepší značení;
- **revitalizace tří obecních nádrží** a postupné zkvalitňování veřejných prostranství;
- **systematická výsadba zeleně** – aleje, remízky, nové stromy v intravilánu, zlepšení mikroklimatu;
- **podpora komunitního a spolkového života** – více prostor pro setkávání, modernizace prostor pro spolky;

OBSAH

2	140 let hasičů	21	Zpívánky
3	Informace z radnice	21	Volečská pouť
6	Cesta do Francie	22	Boccia Run Bukovka
9	Hasiči	23	Zlatý olympionik
10	Mladí hasiči	24	Drakiáda a dýně
12	Myslivci	25	Pád stíhačky
14	Jakub Vaníček	26	Zájezd 2025
15	Vzpomínka na Josefa Vaníčka	27	Zájezd 2026
15	Motomuzeum	28	Významné narozeniny
16	Čísla a foto	29	PPP
18	Sedmikráska	30	Vánoční dům
20	Nohejbal	32	Století dvacáté

- **rozvoj sportovišť a volnočasových ploch**, včetně dlouho zvažovaného **multifunkčního hřiště**;
- **podpora drobných služeb a podnikání**, aby byla v obci dostupnější nabídka;
- **postupná modernizace veřejného osvětlení, rozhlasu a inženýrských sítí**;
- **zlepšení hospodaření s vodou v krajině**, včetně podpory biodiverzity;
- **posilování komunitní identity a tradic**, které dělají z Volče místo s vlastním duchem.

Věřím, že nový PRO není jen dokument, ale společná dohoda o tom, jak chceme, aby naše obec vypadala v následujících letech. Vyjadřuje to, co se nám povedlo, i to, kam bychom měli směřovat. Moc děkuji všem, kdo přispěli svými podněty, připomínkami a energií – bez Vás by dokument neměl skutečnou hodnotu. A věřím, že spolu dokážeme posouvat Voleč zase o kus dál.

VÝZNAMNÉ INVESTICE ROKU 2026

Rok 2026 bude pro naši obec ve znamení několika důležitých investic, které ovlivní nejen vzhled Volče, ale i její každodenní fungování. V současné době probíhají dvě výběrová řízení a jedno velké projektové přípravné řízení. Prvním z nich je výběr zhotovitele **revitalizace dvou obecních nádrží – nádrže „na obci“ a nádrže u zastávky**. Tyto projekty jsme se kvůli absenci vhodných dotačních programů rozhodli financovat z vlastních zdrojů. Dokumentace je hotová, výběrové řízení probíhá a nyní čekáme jen na schválení zastupitelstvem. Jakmile k tomu dojde, může se výstavba okamžitě rozběhnout. Revitalizace oběma místům výrazně prospěje –lepší jejich technický stav, bezpečnost i celkový vzhled veřejného prostoru.

Druhé výběrové řízení se týká **nového dopravního automobilu pro jednotku dobrovolných hasičů**. Současný vůz z roku 2007 už bohužel přestává být spolehlivý, a přestože jej hasiči udržují v provozu s maximální péčí, přibývá závad a omezení. Investice do nového vozu je proto zcela na místě – a to nejen kvůli technickému stavu starého auta, ale také proto, že si velmi vážíme práce našich hasičů.

Je dobré připomenout, že naše jednotka je **Jednotkou požární ochrany JPO III**, což znamená, že zasahuje nejen ve Volči, ale i **mimo katastr obce**, a je součástí celokrajského integrovaného záchranného systému. Nejsou to tedy „jen hasiči“, kteří vyjíždějí k požárům. Jejich pomoc je často klíčová v celé řadě krizových situací:

- při **dopravních nehodách**,
- při **technických haváriích** (padlé stromy, uvolněné střechy, úniky látek),
- při **povodních a přívalových deštích**,
- při **vyhledávání osob**,
- při **ochraně majetku** v extrémním počasí,
- při zabezpečování akcí a evakuací,
- často jsou první na místě i tam, kde jde o lidský život.

Jejich činnost je nenahraditelná i v běžném životě obce – pomáhají při kulturních akcích, zabezpečují dětské programy, udržují techniku, organizují soutěže, reprezen-

tují Voleč na závodech a aktivně vychovávají mladou generaci. To vše jsou hodiny dobrovolné práce, které nejsou vidět, ale bez nich by obec fungovala mnohem hůře a byla by zranitelnější.

Proto je naším cílem zajistit hasičům vybavení, které odpovídá jejich náročné práci a odpovědnosti. Nový dopravní automobil zvýší jejich akceschopnost, bezpečnost i možnosti zásahu.

Třetím projektem příštího roku bude **modernizace části veřejného osvětlení, obecního rozhlasu a zakabelování elektrického vedení v jižní části obce**. V lednu začne plánované zakabelování vedení ze strany společnosti ČEZ. Obec této příležitosti využije k obnově vlastních rozvodů, aby byly bezpečné a spolehlivé pro další roky. ČEZ navíc na své náklady připojí každého odběratele až k jeho elektroměru, což je pro občany velká výhoda. Celá akce potrvá přibližně půl roku – začne se kopat dole u nádrže a postupně se bude pokračovat směrem k hlavní silnici.

Tyto investice budou v roce 2026 patřit k nejdůležitějším. Všechny tři projekty mají společný cíl – modernizovat Voleč, posílit bezpečnost, zlepšit podmínky pro život a zároveň ocenit ty, kteří pro obec pracují často tiše, dobrovolně a s velkou odpovědností.

Podzimní akce ve Volči

VÁNOČNÍ VÝSTAVA 2025 s úctou k tradici a vzpomínkou na paní Janu Kratochvílovou

Jednou z nejoblíbenějších akcí v naší obci je tradiční vánoční výstava, která už řadu let přináší do adventního času radost, vůni vanilky a pocit společné sounáležitosti. Letos se však nesla také ve znamení tiché vzpomínky. Rádi bychom připomněli paní **Janu Kratochvílovou**, která tuto krásnou tradici v roce 2016 spolu s dalšími organizátorkami založila. Paní Kratochvílová byla dlouhá léta jednou z hlavních duší celé výstavy – její šikovné ruce a rukodělné výrobky z pedigu patřily neodmyslitelně ke každému ročníku. Bohužel nás letos v létě po zákeřné nemoci náhle opustila. Na její počest byl součástí výstavy **vánoční stromeček ozdobený jejími vlastnoručně vyrobenými pedigovými ozdobami**, který připomněl nejen její tvorbu, ale i lidskou stopu, již ve Volči zanechala.

Vystavovatelé a nabídka letošního ročníku

Letošní vánoční výstava nabídla širokou škálu ručně vyráběných dekorací a dárků od místních šikovných tvůrců. Mezi vystavujícími byli:

- **paní Strnadová** – tradiční voňavé a precizně zdobené perníčky
- **paní Žáková** – háčkované vánoční ozdoby
- **paní Černošlávková** – svícny a vánoční ozdoby
- **paní Malíková** – adventní věnce a svícny
- **paní Vítková** – vánoční dekorace všeho druhu
- **paní Špásová** – ručně háčkované hračky a korálkové šité šperky
- **Eliška Zamazalová** – různorodé ruční výrobky
- **pan Strnad** – tradiční vánoční oplatky, které jako vždy provoněly celou místnost

Organizaci výstavy i letos zajistily paní **Mršítková, Kroupová a Hrušová**, kterým patří velký dík za čas, energii i péči věnovanou přípravám.

Dobroty a příjemná atmosféra

Návštěvníci si mohli kromě nákupu vánočních dávků pochutnat na domácí vánočce, cukroví, chlupatých buchtíčkách i teplém svařáku, který zahrál každého, kdo přišel vytvořit si náladu blížících se Vánoc.

CHARITATIVNÍ ROZMĚR VÝSTAVY

Vánoční výstava měla i letos charitativní charakter. Z dobrovolného vstupného se vybrala částka cca **10 000 Kč**, která bude použita na podporu dvou chlapců z naší obce, jež dojíždějí do **speciální školy Svítání v Pardubicích**. Obec Volče tuto částku doplní a společně bude rodinám věnován dar na úhradu jízdného autobusem. Jsme rádi, že výstava přitahuje stále více pozornosti – letos nás dokonce navštívila **paní senátorka a ředitelka školy Svítání, paní Miluše Horská**, která ocenila snahu obce podporovat děti se speciálními vzdělávacími potřebami.

Děkujeme všem vystavovatelům, návštěvníkům i organizátorům, že společně udržují tuto krásnou tradici. A s úctou vzpomínáme na paní Janu Kratochvílovou, jejíž práce i laskavost budou navždy součástí každé další vánoční výstavy ve Volči.

ROK S DĚTSKOU SKUPINOU PARNÍČEK

Máme za sebou první rok fungování **dětské skupiny Parníček** – a byl to rok opravdu krásný. Každodenní pohled na malé průzkumníky, jak se drží provázku a objevují zákoutí Volče a okolí, se stal příjemnou součástí života obce. Lidé si na ně zvykli natolik, že je vítají skoro jako sousedy, kteří sem patří odjakživa. A někteří se dokonce chodí podívat jen proto, aby viděli, co dnes Parníček zkoumá nebo tvoří.

Pro větší bezpečí jsme v areálu obecního úřadu **oplotili hřiště**, které se postupně proměnilo v malý svět dětských radostí. Díky darům a sbírkám přibývají hračky, skluzavky, domečky i lavičky, takže je to tam jako na malém ostrově fantazie. A aby ten ostrov nebyl jen tak ledajaký, pustili jsme se do malého experimentu ve stylu Jára Cimrmana – zatímco on kdysi daroval Pražanům moře, my jsme **darovali moře dětem z Parníčku**.

Na staré dřevěné stěně vznikla námořnická kulisa: **maják, obloha, moře i malý parníček**, který čeká na svou posádku. Maják tu navíc nemá jen estetickou roli – symbolicky dětem připomíná, že ve Volči našly bezpečný přístav, kde mohou růst, hrát si, učit se a cítit se dobře. Místo, kde se jim nikdo neztratí v mlze ani ve vlnách každodenního shonu.

Velké díky patří **paním vychovatelkám**, které pro děti tvoří program s nekonečnou kreativitou. Kdo sleduje jejich facebookové stránky, ví, že každý týden dokáže překvapit novou hrou, aktivitou nebo tematickým dnem. Parníček není jen „hlídání dětí“ – je to místo, kde se propojuje radost, fantazie a poznávání. A jako třešnička na dortu je **sezónní výzdoba před obecním úřadem**, která se díky Parníčku pravidelně mění.

Po roce provozu je jasné, že Parníček byl skvělým krokem. Přinesl do Volče život, dětský smích a nový pohled na svět, který dokáže obohatit i nás dospělé.

PODĚKOVÁNÍ SPOLKŮM, DOBROVOLNÍKŮM A NAŠIM ÚŽASNÝM SENIORŮM

V první řadě bychom chtěli poděkovat našim **aktivním a neuvěřitelně skvělým seniorům**, kteří jsou pevnou součástí komunitního života ve Volči. Nejenže se účastní téměř každé akce, kterou obec pořádá, ale navíc si organizují i své vlastní programy a setkání. Jejich energie, optimismus a chuť být spolu jsou inspirací pro nás všechny.

Chtěla bych požádat i ostatní, aby se jimi nechali inspirovat – zapomeňme na věk, ať už si někdo připadá „moc mladý“ nebo „moc starý“. To, co opravdu rozhoduje, není datum narození, **ale zápal, dobrá nálada a chuť zapojit se.**

Stejně díky patří také **Sedmikrásce**, která přináší do obce tvořivé dílny a programy i radost pro děti, **dobrovolným hasičům** za jejich neocenitelnou práci nejen při zásazích, ale i při přípravě komunitních akcí, a **nohejbalistům** za dlouhodobou podporu sportovního života v obci.

Neméně důležité je poděkovat i **všem zaměstnancům obce** – našim knihovnicím, pracovníkům údržby veřej-

ných prostranství, obsluze ČOV a mnoha dalším, kteří zajišťují chod obce každý den, často tiše, bez velké pozornosti, ale o to důležitěji. Jejich práce nám umožňuje žít v čisté, funkční a příjemné obci.

A poděkování si zaslouží i všechny ostatní spolky, dobrovolníci a jednotlivci, kteří pomáhají, kde je potřeba – při akcích, při údržbě veřejných prostor, při organizaci programů nebo při stovkách drobných činností, které často nejsou vidět, ale tvoří základ dobrého sousedství.

Děkujeme všem, kteří svou činností, ochotou a nadšením dělají z Volče obec, kde se dobře žije a kde se lidé rádi setkávají.

S úctou Soňa Machurová

Cesta do Francie za zkušenostmi s vysokorychlostní železnicí

Ve dnech 8. až 11. dubna 2025 se uskutečnila odborná pracovní cesta do Francie, kterou pořádal Jihomoravský kraj ve spolupráci se Správou železnic, francouzskými státními drahami SNCF a Brněnskými komunikacemi. Cílem exkurze bylo osobně posoudit provoz vysokorychlostních vlaků TGV a jejich vliv na krajinu, životní prostředí i běžný život obyvatel v dotčených oblastech. Zkušenosti z Francie jsou pro nás velmi cenné, zejména vzhledem k plánované výstavbě vysokorychlostní trati mezi Prahou a Brnem, Prahou a Hradcem Králové, s odbočkou směrem na Pardubice, která se týká přímo našich obcí, obyvatel a okolní krajiny.

I přes nabídku omezeného počtu míst pro zástupce obcí z Pardubického kraje, kterých se plánovaná odbočka přímo dotýká, využilo tuto příležitost jen několik zástupců. Na cestu se kromě mě vydali také starosta obce Rohovládova Bělá Ing. Václav Fišer, starostka obce Vyšehněvice Ing. Jana Exnerová, zástupce obce Chýšť Ing. Jiří Havránek, starosta Lázní Bohdanče Ing. Štěpanovský a radní pro dopravu Pardubického kraje Ing. Valtr.

Návštěva Štrasburku a cesta vlakem TGV

První zastávkou byl Štrasburk, město, kde byla vysokorychlostní trať zprovozněna relativně nedávno, což

umožnilo srovnání se stavem před a po jejím uvedení do provozu. Město ležící na hranici Francie a Německa, s historicky střídavou správou obou zemí je opravdu evropským městem bez hranic, což dokládá i to, že jsme byli ubytováni ve městě Kehl, což je německé „předměstí“, oddělené jen řekou Rýn, z něž jsme tramvají dojížděli do Štrasburku.

Po prohlídce historického nádraží z roku 1880, které dnes odbavuje 10–12 milionů cestujících ročně, následovala beseda s odborníky z SNCF, kteří se podělili o své zkušenosti a poznatky z plánování a provozu trati. Na besedě zazněly zajímavé informace: vysokorychlostní trať přinesla Štrasburku nejen rychlejší spojení s Paříží (ze 4 hodin na 1 hodinu 50 minut), ale i zásah do turistického ruchu a rozvoj podnikatelských aktivit. Například po zavedení TGV se ročně v regionu uskutečnilo kolem 100 000 přespání navíc.

Poté jsme se přesunuli vlakem TGV na terminál Champagne-Ardenne, vybudovaný v polích nedaleko Remeše. Cestou jsme dosáhli rychlosti přibližně 320 km/h. I při této rychlosti působila jízda velmi plynule, bez výraznějšího diskomfortu – výjimkou byl snad pouze průjezd tunelem, který byl mírně nepříjemný. Vysoko-

rychlostní trať s velkým poloměrem zatáček a vedením v zářezech či na náspech působila velmi stabilně. Při pohledu z okna do vzdálené krajiny nebyl pocit rychlosti nijak extrémní.

Na terminálu jsme se setkali s dalším zástupcem SNCF, který nám ukázal infrastrukturu nádraží a pohovořil o přínosech nové trati pro obyvatele Remeše. Výstavba VRT vedla k rozvoji předměstí Remeše: vznikly nové byty, nemocnice, lidé zde bydlící dojíždí za prací do Paříže.

Z terminálu do Remeše je možné dojet příměstským vlakem nebo tramvají. V současné době zde řeší i relativně nicotný problém a to, že tramvaj, díky zahloubení terminálu do zářezu krajiny, je pod úrovní nádraží a tedy cestující musí s těžkými kufry do cca 150m do kopce. U terminálu je vybudováno parkoviště aut, stanoviště kol i plocha pro zastavení a okamžité vystoupení z různých dopravních prostředků. Tento den byl zajímavý, byť problémy, přínosy a benefity se týkali hlavně oblastí, kde má vysokorychlostní trať zastávku. Obyvatele našich obcí budou zajímat spíše zkušenosti ze dne druhého, kdy jsme TGV zažili z druhé strany, zvenku vagonu.

Dopady na životní prostředí

Druhý den nás čekal terénní program zaměřený na posouzení vysokorychlostní trati z vnějšího pohledu. Navštívili jsme obec Saint-Jean-Saverne, nedaleko které se nachází čtyřkilometrový železniční tunel. Na místě proběhla další diskuze s odborníkem z SNCF, tentokrát se zaměřením na dopady trati na přírodu a krajinu. Diskuze přinesla řadu cenných informací o způsobech, jakými SNCF minimalizuje zásahy do přírody a jak řeší otázky hluku, migračních koridorů a dalších ekologických souvislostí.

Velká pozornost byla věnována životnímu prostředí. Ve Francii platí pravidlo, že za každý hektar lesa nebo mokřadu zabraného stavbou musí vzniknout dvojnásobný rozsah nových ploch. Les za les, rybník za rybník. Tyto náhrady musejí být v praxi ověřovány a pečlivě spravovány. Vzniká tak paradoxně situace, kdy se rozlohy lesů zvětšují, zatímco ubývá ornice.

Ochrana fauny je řešena ekodukty, které musí být každé 4 km, propustky pro drobná zvířata každý 1,4 km.

Zvláštní pozornost vzbudila témata hlukové zátěže. Odborník z SNCF vysvětloval, že provoz vysokorychlostních vlaků se sleduje nejen průměrným hlukem, ale i jeho špičkami. Přísné hlukové limity nesmí být překročeny v žádném období dne, a proto se modeluje nejen trasa, ale i intenzita dopravy. Pokud by po zprovoznění tratě došlo k jejímu nadměrnému zatížení, musely by se například doplnit další protihlukové stěny.

Velmi zajímavé bylo, že SNCF zřizuje a provozuje systém měřicích stanic podél tratí (např. 155 měřidel na jednom úseku) a sleduje skutečný hluk v různých výškách a vzdálenostech. Nejvyšší podíl vzniku hluku je v nejnižší části vlaku. Důležitou roli hraje konstrukce traťového tělesa – valy i zářezy mají srovnatelný účinek na tlumení hluku a jsou nejjednodušším a nejpoužívanějším protihlukovým opatřením, opticky je minimální zásah do krajiny, protihluková stěna je přímo u trati a má tedy vyšší účinnost v útlumu hluku, avšak optický

zásah do krajiny je vyšší. V současné době se používají klasické stěny, které známe z dálnice a které zvuk tlumí, nejen ho odrážejí jako dříve stěny betonové. V případě potřeby je možné použít i transparentní stěny. Naopak stromy a zeleň zachycují jen nepatrný podíl hlukové energie. Typ protihlukových opatření se posuzuje dle vzdálenosti od obydlených území, ceně i požadavku dotčených obcí.

Po besedě na úřadě v St. Jean – Saverne jsme došli k vyústění tunelu. Mohli jsme pozorovat průjezd vlaku ze Štrasburku při vjezdu do tunelu i z Paříže, který se ohlásil 40 s před vyjetím z tunelu na naší straně rázovým vyfouknutím vzduchu okamžitě při vjezdu do tunelu. Rázová vlna a troubení před vjezdem byly nejsilnější zvuky, se kterými jsme se během exkurze setkali. Zajeli jsme se podívat i na ekodukt, který ovšem s naším ekoduktem nad dálnicí D11 u Volče nesnese porovnání, naše srnky ani netuší, že pod nimi jezdí auta. Nedaleko přemostění pro zvířata i místní dopravu jsme byli nejbližší trati a rychlovlaku v otevřeném terénu, ve vzdálenosti přibližně deset metrů vlak prosvířel s přiměřeným, nijak ohromujícím zvukovým efektem. Krávy ležící poblíž trati mu nevěnovaly žádnou pozornost. V této lokalitě byl i propustek pro malou zvěř a vodu stékající z přilehlé louky. Od Správy silnic jsme se dozvěděli, že u nás budou podobné propusti řešené více přírodním způsobem, ústící do mokřadů a tůňek. Důraz na životní prostředí ve Francii dokládá i další zastávka naší cesty u kilometr dlouhé estakády (mostu), která nahradila původně projektovaný val v záplavové oblasti říčky La Zorn u vesničky Wilwisheim. Oblast při každoročních záplavách slouží jako trdliště štik, nachází se zde vzácné druhy motýlů, hmyzu i ptáků. I zde jsme mohli posoudit hluk způsobený průjezdem jak TGV tak německého vysokorychlostního vlaku ICE, který spojuje Berlín s Paříží.

Nyní pár faktických poznámek, seznámení s oblastmi, které jsme navštívili a zopakování základních poznatků.

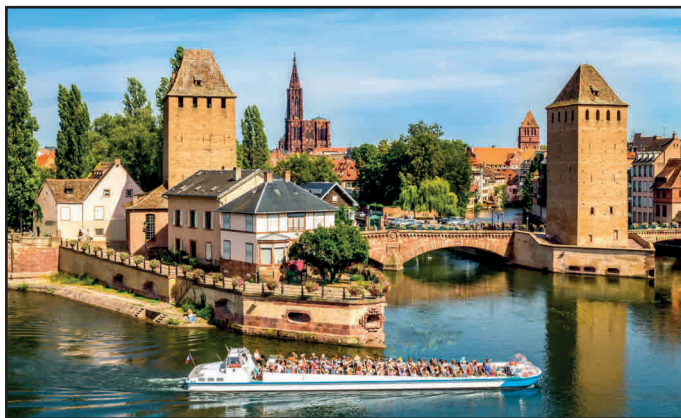
Den 1: Beseda ve Štrasburku a cesta TGV do Champagne-Ardenne

O regionu Alsasko

Alsasko, ležící na pomezí Francie a Německa, je oblast bohatá na historii, kulturu i technologické inovace. Už ve středověku bylo křižovatkou obchodních cest, a v novověku se stalo předmětem častých sporů mezi Francií a Pruskem. Po prusko-francouzské válce v letech 1870–1871 bylo Alsasko spolu s Lotrinskem připojeno k Německu. Po první světové válce (1918) se opět vrátilo k Francii, během druhé světové války bylo opět anektováno Německem a až v roce 1945 definitivně začleněno do Francouzské republiky.

Dnes žije v Alsasku přibližně 1,9 milionu obyvatel ve městech, jako jsou Štrasburk (sídli zde instituce EU), Mulhouse či Colmar. Region je známý svými malebnými vinicemi, středověkými městy, gastronomickými specialitami (tarte flambée, kysané zelí) a unikátním dialektem, který odráží bohaté dědictví pod vlivem obou kultur.

Město Štrasburk

Štrasburk je hlavním městem Alsaska a jeden z nejvýznamnějších evropských center. Leží na pravém břehu Rýna, byl založen v římské době a během staletí střídal správu mezi Francií a Německem, což se odráží v jeho architektuře, jazyce i kuchyni. Dominantou města je gotická katedrála Notre-Dame se slavným astronomickým orlojem, která až do 19. století držela titul nejvyšší budovy světa. Historické centrum Grande Île, obklopené rameny kanálů, je zapsáno na seznamu UNESCO.

Štrasburk je sídlem Evropského parlamentu, Rady Evropy i Evropského soudu pro lidská práva. Moderní část města, Quartier Européen, naopak kontrastuje se starou zástavbou a dokládá dlouhodobé evropské ambice tohoto města. Díky své geografické poloze na hranici Francie historicky působilo spíše jako okrajové, méně vnímané město – zájmu se mu dostávalo spíše z pozice provinčního centra. S připojením na síť TGV se však stratosfericky proměnila jeho role: ze spíše okrajového města se stalo klíčovým železničním uzlem a magnetem pro investice i návštěvníky.

V Štrasburku jsme navštívili historické nádraží (1880), které nyní odbaví 10–12 milionů cestujících ročně. Na besedě s odborníky SNCF zazněly klíčové přínosy VRT:

- **Turistika:** +100 000 přespaní ročně.
- **Zkrácení doby do Paříže:** ze 4 hodin na 1 hodinu 50 minut.
- **Propojení s německým ICE** (Paříž–Berlín se zastávkou ve Štrasburku).
- **Pokles vnitrostátní letecké přepravy** (z 2 milionů na 1 milion cestujících ročně).

Ve vlaku TGV jsme dosáhli rychlosti okolo 320 km/h. Jízda byla velmi plynulá a tichá, výjimku tvořil průjezd přibližně 4km tunelem, kdy nám krátce zaléhaly uši.

O regionu Champagne-Ardenne

Region Champagne-Ardenne se rozkládá na severovýchodě Francie a je proslulý svými šampaňskými vinicemi i bohatou historií. Nebyl to však tento slavný nápoj, co nás sem přivedlo, ale moderní terminál TGV postavený na zelené louce. Stanice se nachází přibližně 15 minut regionálním vlakem od historického centra města Reims a obsluhuje řadu menších obcí. Na nádraží jsme viděli, jak výstavba VRT ožila novým

životem: kolem stanice vyrostly bytové komplexy, zdravotnická zařízení i komerční zóny. Z původní vesnice se stává satelitní město, odkud lidé pohodlně dojíždějí vysokorychlostním vlakem do Paříže.

Při našem krátkém zastavení jsme pozorovali projíždějící expres, který v této stanici nezastavuje. V úseku vedeném v zářezu vlak vyvolal výraznou rázovou vlnu a hluk, což zdůraznilo důležitost protihlukových opatření.

Město Reims (Remeš)

Reims, historicky známé jako Remeš, je město s bohatou tradicí korunovace francouzských králů ve své impozantní katedrále Notre-Dame de Reims. Dnes žije v okolí přibližně 200 000 obyvatel a město je centrem regionu Champagne-Ardenne.

Během naší exkurze jsme měli krátký rozchod po centru Reims. Prošli jsme se po náměstí před katedrálou, obdivovali gotickou architekturu a ochutnali místní šampaňské... Reims je také významným průmyslovým a obchodním centrem, kde se prolíná dědictví minulosti s moderní ekonomikou.

V Champagne-Ardenne jsme vystoupili na nádraží postaveném v polích a viděli, jak díky VRT vyrostlo nové předměstí: nové byty, nemocnice a rezidenční zástavba.

Den 2: Infocentrum u tunelu Saint Jean Saverne

Město Saint-Jean-Saverne

Saint-Jean-Saverne je malá obec v departementu Bas-Rhin v regionu Grand Est, ležící v úpatí hory Mont Saint-Michel a v těsném sousedství historického průmyslu Saverne, kterým prochází Dálnice A4 i železniční trať. S pouhými přibližně 2 000 obyvateli si vesnička uchovává klidnou venkovskou atmosféru, ale díky výstavbě čtyřkilometrového tunelu Saverne Tunnel se stala důležitým bodem na mapě vysokorychlostní tratě LGV Est.

Tunel, dokončený v roce 2016 za zhruba 200 milionů eur, vede pod pohořím Vosges a umožňuje TGV dosahovat v tomto úseku rychlosti až 320 km/h. V Saint-Jean-Saverne se nachází západní portál tunelu, kde jsme navštívili bývalé infocentrum TGV, nyní předané obci St.Jean Saverne jako „obecní úřad“, kde byla beseda s pracovníky SNCF, zaměřená na dopady stavby na životní prostředí. Projektanti nám vysvětlili, jak se při ražbě dbalo na minimalizaci zásahů do chráněného území a jaké kompenzační opatření byly zavedeny v okolních lesích a mokřadech.

Zaměřili jsme se na environmentální a technické aspekty:

- **Kompenzace území:** za každý 1 ha zabrané plochy vznikají 2 ha nové přírody (lesy, mokřady).
- **Ochrana fauny:** ekodukty každé 4 km, propustky pro drobná zvířata každých 1,4 km, samovratná vrata v oplocení.
- **Protihluková opatření:** stěny (betonové, průsvitné), valy i zářezy. VRT má průměrný hluk o 3 dB nižší než dálnice, ale v tichém prostředí výrazně vnímán.
- **Kontinuální měření:** na klíčových úsecích je rozmístěno až 155 hlukoměrů, provozovatel nesmí navyšovat počet vlaků přes limit.

Poučení pro ČR

Francouzský model ukázal, že vysokorychlostní tratě přinášejí významné benefity – rychlejší spojení, propad letecké přepravy, rozvoj podnikání a turismu. Zároveň však klade vysoké nároky na ochranu krajiny, kompenzace, hlukovou ochranu a mohou být realizovány v harmonii s krajinou, faunou i místními komunitami. Klíčové body, které je třeba promítnout i do českého kontextu:

1. **Plán B:** V současné době není trať Praha–Pardubice projektována, nicméně pokud ze strany státu padne rozhodnutí, projekt se rozběhne. Přestože většinově s výstavbou tratě obyvatelé nesouhlasí, je nutné mít připravenou i alternativu, která předjímá kompenzační opatření a jasně nastavuje podmínky pro výstavbu i uvedení krajiny do původního stavu.
2. **Detailní kompenzace:** Za každý hektar zabrané plochy by měly být stanoveny náhrady – nejlépe v ekosystémových plochách (lesy, mokřady). Kompenzace musí být smluvně vymezeny, rozčleněny do krátkodobých i dlouhodobých termínů (1, 10, 20 a 40 let) a doprovázeny jasným mechanismem kontroly plnění.
3. **Protihluková opatření:** I u nás je třeba detailně modelovat hlukovou zátěž, umístit měřicí body do kritických

úseků a nechat limity platit i pro budoucí navyšování provozu. Podstatné je využít zářezů, valů či stěn, a to s ohledem na vlivy na krajinu a vodní režim.

4. **Zapojení obcí a komunit:** Pro úspěšný průběh je nutné zapojit obce již v projekční fázi, definovat kompenzace za omezující stavby a zajistit finanční prostředky na údržbu i obnovu infrastrukturních prvků. Specificky pro Voleč je třeba mít v „šuplíku“ připravené požadavky na co nejvyšší zachování rázu krajiny i zlepšení místních podmínek, například na řešení záplav z kopce Vrchy v severní části obce a opatření proti splavení půdy.
5. **Dlouhodobý monitoring a údržba:** Při konstrukci vysokorychlostní tratě musí být navržen systém pravidelných kontrol stability, kvality vody a úrovně hluku i několik let po uvedení do provozu. Zkušenosti z Francie ukazují, že dodatečné připomínky obyvatel mohou vést k dodatečným opatřením.

Všechny tyto kroky zajistí, že případná výstavba vysokorychlostní železnice v České republice proběhne transparentně, ekologicky i sociálně udržitelně.

Soňa Machurová

HASIČI

Pokračování ze strany 2.

V průběhu celého roku jsme pořádali každoroční akce (ples, karneval...) také se zúčastnili různých soutěží v blízkém okolí, i v rámci republiky, a navštívili několik dalších výročí založení u spřátelených sborů, po celé republice. Mladí hasiči mají každoročně naplněný program svých aktivit, o tom se dočtete v samostatném článku. Druhou největší doma pořádanou akcí byla

soutěž TFA – Toughest Fire-fighter Alive (Nejtvrdší hasič přežije), do kterého se přihlásilo úctyhodných 203 malých i velkých závodníků.

Informace o našich akcích může najít na webových stránkách a sociálních sítích. Jak již bylo zmíněno, došlo k obměně cisternové stříkačky výjezdové jednotky. Místo dosud sloužící 50leté CAS 32 Tatra 148, na které už jsme se potýkali s nedostatkem úložných prostor pro přeepsaný materiál a výbroj, a řešili různé závady, jsme získali o něco mladší Tatra 815 6x6, s dlouhou kabinou pro 6 osob, CAS 40, od města Sezemice. Město Sezemice získalo novější vozidlo od HZS, a protože jejich původní

CAS T815 v udržovaném stavu nám přišla jako vhodná náhrada naší T148. V průběhu roku se nám povedlo dojednat podmínky k jejímu získání. Město Sezemice vozidlo převedlo bezúplatným převodem, a obec Voleč odkoupila náhradní díly a materiál na vozidle za částku 70.000 Kč, za což velice děkujeme.

Oslavami našeho výročí ale letošní akce neskončily. Týden poté jsme se museli téměř rozkrájet. V následujícím

víkendu jsme byli na oslavách 150 let od založení hasičského sboru obce Spy, v Branné u Třeboně na slavnost-

ním předání jejich nové cisterny, akci Retroměstečko v Pardubicích naposledy ještě s naší Tatrou 148, a poskytli pomoc při organizaci Přeloučské desítky. V říjnu nás čekal již druhý ročník kurzu první pomoci vedený panem doktorem Miroslavem Kušnírem. Kurzu se zúčastnili jak naši členové, tak i spoluobčané. Velmi rádi Vás přivítáme na kurzu příští rok. Nikdy nevíme, kdy se nám takováto dovednost může hodit.

Členové výjezdové jednotky se účastní výcviku, školení, a údržby techniky. V roce 2025 do 7. 12. jednotka absolvovala na výzvu KOPIS tři zásahy, z toho dva požáry, jeden v rámci mezikrajské výpomoci v Chlumci nad Cidlinou, a jednu technickou pomoc, spadlý strom. Dalších pět evidovaných výjezdů bylo v rámci režimu zprávy o činnosti, jednalo se převážně o různé technické asistence.

Za hasiče Voleč vám všem přejeme klidné prožití Vánočních svátků, pevné zdraví, hodně štěstí, a žádné mimořádné události v roce nastávajícím.

Hasiči Voleč

MLADÍ HASIČI

Blíží se vánoční svátky a my Vám přinášíme nahlédnutí za uplynulým rokem.

Kroužek mladých hasičů se schází pravidelně každý pátek od 17 hodin na místním hřišti, za špatného počasí v hasičské zbrojnici a v zimním období v tělocvičně v Rohovládově Bělé. Celý rok se připravujeme na závody a jiné akce pro mladé hasiče. A že jich není málo...

Nový rok začínáme charitativní Tříkrálovou sbírkou ve Volči, Pravech, Kasalících a v Rohovládově Bělé. Sbírka probíhala celý víkend a odměnou jim bylo bruslení na kluzišti v Přelouči. Poté proběhla návštěva u hasičů HZS Přelouč.

V zimních měsících se děti zúčastnily zkoušek odbornosti ve škole ve Břehách, kde sedm dětí získalo své odznaky odbornosti, na které se připravovaly. Pro děti byl dále připraven karneval v Bukovce, kde starší pomáhali s organizací a mladší si to pěkně užili.

O jarních prázdninách jsme navštívili lyžařský areál Aldrov v Krkonoších, kde jsme si užili krásné čtyři dny lyžování a zábavy.

Koncem března jsme pořádali druhý ročník závodu TFA na místním hřišti. Tento ročník byl úspěšný, závod se účastnilo 203 přihlášených závodníků za pěkného počasí. V polovině dubna se jedna hlídka našich dětí účastnila Rokytenské míle a koncem měsíce, závodu ve Břehách.

Začátkem května proběhla mše za svatého Floriána v kostele v Rohovládově Bělé a mladí hasiči se jí účastnili. Třetí víkend proběhlo okresní kolo požárního sportu v Holicích, kde jsme měli také své zastoupení, i když ve spolupráci s dětmi ze Břehů. Koncem května se starší děti zúčastnily závodu v Čeperce a malinké děti v neděli poháru v Dolních Ředvicích. První červnový víkend proběhly noční závody v požárním útoku v Sezemicích. Zakoření hasičského soutěžního maratonu proběhlo následující neděli v Kostenicích.

O letních prázdninách jezdí děti na výlety, tábory a užívají si zaslouženého odpočinku. Jediná velká společná akce proběhla v srpnu, kdy jsme vyrazili na vodu. Tento rok patřil řece Vltavě. Základní tábořiště bylo postaveno v kempu Vltavan v Českém Krumlově. Druhý den jsme se domluveným autobusem přepravili do Rožmberku

nad Vltavou, kde jsme měli připravené rafty. Z Rožmberku nás čekalo 20 km řeky Vltavy. Třetí den jsme zdolali úsek Krumlov/ Zlatá koruna, cca 15 km a autobusem zpět na základnu. Čtvrtý den jsme zabalili všechny věci a navštívili jsme zámek a Grafitový důl v Českém Krumlově. Počasí bylo nádherné, tak opět povedená akce.

Začátkem září nás čekal vrchol letošního roku, oslavy 140 let založení našeho SDH. Naše děti také měly prostor na ukázkou svých dovedností.

Koncem září a v říjnu proběhly závody TFA v Opatovicích a ve Břehách. Dále branný závod v Sezemicích a okresní kolo branného závodu v Poběžovicích u Holic. Všechny těchto závodů jsme se také účastnili.

Akcí během roku je mnoho a volného času velmi málo, a proto bych chtěl poděkovat všem známým, kamarádům a příznivcům, kteří nám celý rok pomáhali nebo nám jen fandí... Pěkný advent, příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví v novém roce přejí mladí hasiči SDH Voleč.

*Za mladé hasiče SDH Voleč
Martin Novák*

MYSLIVECKÝ SPOLEK VOLEČ – BĚLÁ

I v roce 2025 naplňoval své poslání nejen udržovat, ale i rozvíjet myslivecké tradice a cíleně se podílet na ochraně přírody v naší současné průmyslové krajině. K tomu nás zavazuje nejen naše členství v Českomoravské myslivecké jednotě, ale

i přímé metodické řízení odborem životního prostředí odboru myslivosti z Pardubic. Tam se rozhoduje o nařízeních a evidenci lovu. To se týká povinného udržování kmenových stavů zejména srnčí zvěře. Hustá silniční síť v naší honitbě vede k vysokým ztrátám ročně až 15 i 20 kusů, které končí pod koly aut. I přes tyto ztráty se věnujeme zejména průběžnému odlovu srnců. Výsledkem odlovu slabých jedinců, a hlavně srnců se slabým vývinem paroží jsou srnci vysoké trofejové kvality jako je srnec na fotografii. Ten byl ponechán k reprodukci po domluvě všech našich členů, aby se podíl srnců s takto nádherně perleným parožím v naší honitbě zvýšil. V rámci lovu beze zbraně při srnčí říji přiběhl na pískání vábničky napodobující říjnou srnu na 5 metrů před mobil a nechal se takto vyfotografovat. Takže úlovek byl, ale srnec si dál užívá života v místech, kde ho snad auto neskolí.

Další kdysi častá lovná zvěř prochází útlumem nebo se úplně ztrácí z naší přírody. Změnou hospodaření se vytratily kdysi časté koroptve, dnes už i bažant a bohužel jsme dnes svědky doslova epidemie myxomatózy u zajíce polního. Ta se postupně z Moravy šíří už i na Pardubicko. Příroda obecně prochází svými nejen ročními cykly, ale i cykly dlouhodobými. Takže se mění jak počasí tak i druhy zvěře převládající a ustupující v určitých desetiletích. Potěšující jsou nově pozorovaná hejna jeřábů popelavých v počtech nad 50 jedinců se svým typickým hlase, který je prozradí i ve vysoké výšce v oblacích. Nejsou to jen ptačí druhy lehce migrující a snadno se usazující na nových místech. Jako třeba kormoráni nebo bílé volavky, které jsme před 20 nebo 50 lety neznali.

Trofejový kapitální srnec z Volečské honitby
Foto RNDr. Milan Tyllér

Jedná se dnes také o savce. Nejlépe je to vidět na nutriích, které po zákazu farmového chovu pro kožešiny, mnozí chovatelé vypustili do přírody. Dnes se nekontrolovaně množí a rozšiřují. Podobně to je s borem nebo vydrou říční. Samozřejmě mediálně je nejznámější návrat vlka do České krajiny. Zatím to je jen v pohraničních horách. Musíme se ale připravit, že zejména mladí jedinci budou hledat nová teritoria a objeví se i v naší blízkosti. Na jedné straně se diskutují ztráty na ovcích a telatech u pastevního typu chovu masných plemen skotu. Na druhé straně se očekává, že by vlci měli pomoci snižovat stavy divokých prasat a přemnožené spárkaté zvěře.

Současný typ hospodaření a velké lány řepky olejky a potom do zimy ponechané kukuřice neumožňují divoká prasata snadno lovit. V tomto končícím roce jsme v našem spolku ulovili pouze 5 divokých prasat.

Myslivost není jen lov. Je to celoroční péče o zvěř. Nejen příkrmováním v tuhých zimách kvalitním vojtěškovým senem a případně posbíranou kukuřicí po sklizni. Důležité je i celoroční podávání kamenné soli do solníků. Ty zvěř potom opakovaně navštěvuje a pomáhá to jejímu udržení na určitých lokalitách v honitbě.

Mladý vlk před fotopastí v Beskydech
Foto RNDr. Zdeněk Tyllér

**Příprava dronu před vypuštěním nad pole
před senosečí**
Foto RNDr. Milan Tyller

Naprostou novinkou v péči o zvěř v tomto roce bylo zachraňování srnčat přes senosečí. Využili jsme nabídky Spolku PŘÍRODA V SRDCI pro záchranu srnčat pomocí dronu. Obrovský dík patří paní Ivaně Levinské z Malých Výklek, předsedkyni Spolku, která akce organizovala za účasti zejména dámského osazenstva členek Spolku. Samozřejmě u každé ze 4 akcí byl vždy přítomen někdo z místních myslivců. Výsledkem bylo pro nás až neuvěřitelné zachránění 32 srnčat pouze v katastru Volče. Dokumentace je na fotografiích. Dron nad linií pochodující

Vojta Kratochvíl - záchrana srnčat před senosečí
Foto RNDr. Milan Tyller

porostem postupně vyhledal vše živé. Někdy utekl zajíc. Ale srnčata jsme v kožených rukavicích a s natrhanou trávou odnášeli do bedýnek na ovoce vždy ven z porostu do nejbližšího stínu. Tam srnčata přečkala dobu sekání a zavřená v bedýnce přikrytá druhou bedýnkou obrácenou dnem vzhůru. Upevnění zajistily plastové rychlospojky. Odpoledne po dokončení sekání daného pole museli myslivci srnčata vypustit a bedýnky vrátit pro příští akci. Určitě se v příštím roce budeme této záslužné činnosti zase věnovat a budeme rádi, pokud se najde i více dobrovolníků, kteří budou ochotni v brzkých ranních hodinách, často dosti mokřím porostem vojtěšky nebo trávou na loukách s námi procházet a srnčata zachraňovat. Všem zúčastněným patří velké poděkování.

Zdeněk Horyna při vypouštění zachráněných srnčat
Foto RNDr. Milan Tyller

Další činností našeho mysliveckého spolku je už třetí rok péče o vysázená stromořadí zhruba 200 stromů podle 4 cest v okolí Volče. Zatím se nám daří minimální počet uschlých stromků v počtu asi 5 na Vyšehněvické cestě doplnit novou výsadbou z lesa, Pouze 2 třešně uschly v aleji na Vrchách a beze brát na ovocných stromech jsou aleje na Výkleky a k Bahýnkám. To vše díky zalévání ve spolupráci s dobrovolnými hasiči. Poděkování patří Zdeňkovi Horynovi, který jako řidič vždy 2 až 3 hodiny se dvěma myslivci zalévání prováděl. Každý stromek dostává 20 až 30 litrů vody potřebné k tomu, aby stromek zakořenil do hloubky. Bez zalévání by kořenový systém byl více na povrchu jen díky dešti a v případě delšího sucha takové stromky usychají.

Začátek roku 2025 pro naše myslivce byl poznamenán smutnou událostí. 30. 12. 2024 zemřel jeden z neaktivnějších členů našeho spolku. Rodák z Volče Josef Sirůček. Čest jeho památce.

*Zapsal RNDr. Milan Tyller
Předseda MS Voleč Bělá.*

VZPOMÍNKA NA HASIČE JOSEFA VANÍČKA

Za přítomnosti rodiny Vaníčkových, bývalého velitele Miroslava Petrovického (pod kterým J. Vaníček st. pracoval) a dalších současných funkcionářů se na hasičském útvaru VCHZ Synthesia a.s. v únoru letošního roku uskutečnila vzpomínka na Josefa Vaníčka st., který na útvaru v letech 1958 - 1995 sloužil. Rodině Vaníčkových byla pozvána na prohlídku zázemí útvaru, který prošel rozsáhlou rekonstrukcí.

V prosinci byl hlavnímu veliteli podnikových hasičů VCHZ Radku Vomlelovi předán na počest Josefa Vaníčka st. pamětní broušený skleněný pohár. Tento pohár jsem osobně předal u příležitosti nedožitých devadesáti let otce Josefa Vaníčka a u příležitosti 140 let Sboru dobrovolných hasičů Voleč, kde otec dlouhé roky výrazně působil.

Josef Vaníček ml.

379

máme obyvatel ve Volči
vloni 381

164

je čísel popisných ve Volči
vloni 163

192

má obec mužů
vloni 193

187

má obec žen
vloni 188

78

má obec osob do 18 let

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

**Naše řady v roce 2025
opustili:**

Škrach David

Šimák Jiří

Malá Lidmila

Kratochvílová Jana

Šlajsová Vlasta

Panchártková Květa

Čest jejich památce!

**Ze známých osobností
v roce 2025 zemřeli:**

Josef Zíma - zpěvák
 Jiří Bartoška - herec
 Jiří Krampol - herec
 Alois Švehlík - herec
 papež František
 Milan Uhde - spisovatel
 Jan Saudek - fotograf
 Dominik Duka - arcibiskup
 Libuše Švormová - herečka
 Yveta Simonová - zpěvačka
 Anna Slováčková - zpěvačka
 Patrik Hezucký - moderátor
 Claudia Cardinalová - herečka

SEDMIKRÁSKA Voleč oslavila 1. narozeniny!

Místní skupina Sedmíkráska v květnu oslavila 1. rok svého působení v naší obci, který byl doslova nabitý sousedskými setkáními a kreativitou i chutí něco společně tvořit. Tato skupina sdružuje obyvatele, kteří se chtějí podílet na kulturním a společenském životě ve Volči a nejen zde, máme i mnoho příznivců z řad okolních obcí. A nejen díky jejich energii a nadšení se i letos podařila uskutečnit celá řada krásných akcí.

Rok 2024 Sedmíkráska zakončila vánoční procházkou tzv. Štrapandou. Jedná se o období tradičního volečského pochodu PPP, kterou zvládnou i dětské nožičky. I v letošním roce jsme si pro děti a jejich rodiče připravily pochod, tentokrát se vydáme na pohádkové dobrodružství a to už 27. prosince, ale to bych předbíhala, pojďme si zrekapitulovat rok 2025 se Sedmíkráskou.

Celý rok jsme se pravidelně potkávaly na dílničkách, kde děti tvořily nejrůznější tematické výtvary. Během roku nastala drobná změna a pravidelná pondělní setkání byla přesunuta na čtvrtek. Velké poděkování patří holkám Anitě a Helce, které pro děti vymýšlejí celý program kroužku.

ZÁBAVNÝ VĚDOMOSTNÍ KVÍZ SOUBOJ MOZKŮ

01

Svolej svou až šesti člennou partu! A doraž na TŘETÍ kolo kvízu **20. 2. 2026**.

02

Do penzionu **VRTULE** ve Volči v 18 : 30 .

03

Těšit se můžeš na fajn atmosféru, občerstvení a spoustu soutěžních otázek.

04

Dokáže tvůj tým porazit dosavadní vítěze?

05

Startovné 100Kč/osoba. Vítězný tým získá odměnu a uznání všech poražených!

Akci pořádá: MÍSTNÍ SKUPINA SEDMIKRÁSKA Více informací po registraci, tak se nám ozvi na email: sedmikraskavolec@email.cz do 13. 2. 2026

Březen patřil dospělým příznivcům vědomostních soutěží. Vědomostní kvíz „Soubor mozků“, který do Volče přilákal šest soutěžních týmů napříč všemi věkovými kategoriemi. Atmosféra byla skvělá, soutěžní a zároveň přátelská. Kvízy budeme pořádát i v roce 2026 a na třetí kolo se můžete těšit již 20. února 2026.

Další novou aktivitou Sedmíkrásky v tomto roce bylo Vajíčkobraní. Velikonočního Vajíčkobraní se zúčastnilo neuvěřitelných 50 dětí. Děti si nejprve vyrobily vlastní košíčky a pak se s nadšením pustily do hledání ukrytých vajíček. Dohromady jich nasbíraly rekordních 205. Kromě hledání nechyběly ani zábavné aktivity – obří bubliny, pletení pomlázek, soutěže a dokonce i možnost pohladit si živá kuřátka. Maminky ze Sedmíkrásky zajistily pro děti i dospělé občerstvení. Velikonoční atmosféra se povedla a v příštím roce chceme určitě akci zopakovat. V červnu Sedmíkráska uspořádala komunitní výměnu oblečení, hraček a domácích potřeb. Akce měla nejen praktický význam, ale také environmentální přesah. Lidé mohli přinést věci, které již doma nepotřebují, a odnést si něco, co jim nově poslouží. Tato akce mnohým přinesla nejen nové kousky, ale také možnost nahlédnout „pod pokličku“ toho, jak funguje cirkulární využívání věcí přímo v naší komunitě.

Závěr prázdnin patřil tradičně dětskému dni. Kromě soutěží jsme si pro děti připravily rozmanitý doprovodný program. Děti se mohly projet kočárem taženým koňmi, podívaly se, jak vypadá králičí hop a vyzkoušely svou rychlost v běhu měřený policejním radarem. Samozřejmě mít zástupce záchranných složek je vždy důležité a tentokrát k nám zavítali zástupci policejních složek dálniční správy.

Říjen se nesl v duchu Halloweenu, pro děti jsme si připravily strašidelnou stezku. I přes nepřízeň počasí se „promočený“ lampionový průvod podařil. Během roku proběhlo několik dalších menších akcí, například Dámský večer v penzionu VRTULE, Mikulášská besídka a letní venkovní tvoření s doprovodným programem a loutkovým divadlem.

Autor: Jana Vokálová

Poděkování

I tentokrát bychom rády vyjádřily srdečné poděkování za podporu a spolupráci zastupitelstvu obce a hasičskému sboru Voleč. Velké díky patří rovněž našim sponzorům - společnosti T-mobile, Foxconn a GLS, kteří nám v letošním roce darovali reklamní předměty a drobnosti využívané jako odměny pro děti. Děkujeme paní Simoně Mašinové za krásné dětské knížky, které dělají velkou radost nejen dětem. Také nesmíme opomenout komunitní šatník Votoč to v Lázních Bohdaneč, se kterým už druhým rokem s radostí spolupracujeme. Poděkování patří paní Marii Vaničkové za poctivé domácí dobroty, které dodává na tvořivé hodiny, Martině Cízlerové a penzionu VRTULE, stejně tak panu Vladimíru Mrštíkovovi, paní Zdeňce Plecháčkové a všem dobrovolníkům, kteří nám pomáhají, bez jejich ochoty by mnoho společných akcí nebylo možné uskutečnit.

V neposlední řadě patří poděkování našim manželům Dominikovi, Milošovi a Davidovi, kteří nás podporují ve všech našich aktivitách, pomáhají s jejich realizací, moderují, odnášejí, převážejí, pečou, hlídají děti a v případě potřeby s úsměvem obléknou i kostým. Za Vaši trpělivost a podporu Vám děkujeme!

Těšíme se, co společně vytvoříme v příštím roce!

Autor: Anita Hegerová

NOHEJBAL a nejen ten...

V měsíci dubnu tradičně byly prováděny práce na úpravě hřiště a jeho okolí. 30. dubna jsme stavěli májku, děti si opekly špekáčky a večer se zapálila vatra a spálila se čarodějnice. Akci jsme pořádali ve spolupráci s kulturním výborem Obecního úřadu, který hradil občerstvení pro děti. Sportovní činnost se zaměřila především na páteční nohejbalové zápasy, kde se naše mužstva připravovala na červnový turnaj ve Volči a zářijový ve Vyšehněvicích. Volečský turnaj vyhrálo mužstvo UVP z Újezdu. Na výborném 2. místě skončilo naše mužstvo ve složení Jindra Novák, Jarda Škrach a Vašek Siruček. Organizačně turnaj zabezpečil Jindra Novák s kolektivem. Pořadatelé děkují Obecnímu úřadu a všem dalším sponzorům. Na turnaji ve Vyšehněvicích se naše mužstvo umístilo na 4. místě.

VOLEČSKÝ MARIÁŠ - 5. ročník byl i tentokrát uspořádán v penzionu VRTULE, 15. listopadu za účasti 32 hráčů. Organizačně turnaj zabezpečili Jindra Novák a Petr Heteš. Pořadatelé děkují Obecnímu úřadu a všem dalším sponzorům.

Vítězem turnaje se stal Jiří Král,

2. místo Miroslav Bendžik a 3. místo Václav Dittrich.

V sobotu 30. srpna se konalo rozloučení s prázdninami. Velmi zajímavý program pro děti opět připravila skupina „Sedmikráska“. V září jsme společně s kroužkem mariášníků provedli sběr železného šrotu. Stěžejní akce

Z volečských hráčů se nejlépe umístil **Ivo Slezák** na 6. místě. Na 8. místě **Jindra Novák**, na 12. místě **Petr Heteš**, na 15. místě **Miroslav Jandák**, na 22. místě **Petr Sehnoutek**. Na posledním 32. místě se umístil **Pavel Musil Pražák**, kterému opravdu tento den nešel list. Pořadatele mrzela neúčast **Bohumila Dostála** z Vyšehněvic, který byl pravidelným účastníkem turnajů a podával velké výkony.

Jandák Miroslav

ZPÍVÁNKY – setkání s písničkou a přáteli

„Kdo vůbec nemiluje víno, ženy ani zpěv, zůstává po celý život hlupákem“. (Martin Luther)

„Jsou dvě věci, které se získávají stářím – dobré víno a přátelé“. (F. Kohout)

Každým rokem tak i letos probíhá každý měsíc setkání přátel dobrého vína a písní v kulturní místnosti na obci. Letos jsme měli deset setkání.

Každý z nás má rád dobré víno a hezké písničky, které si můžeme s přáteli zazpívat, pokud k tomu ještě naše vynikající kuchařky připraví něco dobrého k zakousnutí tak máme všichni „nebe v hubě“. To byste nevěřili, co vše dokážou naše kuchařky připravit za pohoštění.

Pak už stačí nalít dobré víno a zavzpomínat si jaké to bylo,

když děvčata nosila culičky a kluci krátké kalhoty, jaké to bylo v zimě a létě ve Volči, když jsme byli malí. Pak už je jen krůček k starým dobrým písničkám, které nás pohladí. Nevěřili, byste, na kolik zapomenutých písniček si vzpomeneme.

Na Zpívánky nás chodí jen malá skupina, ale pokud má někdo chuť si posedět a zavzpomínat s přáteli, nemusí ani umět zpívat, vždyť sklenička vína s přáteli rozsvěcí slova v duši a zahřeje na srdci.

L. Košťál

VOLEČSKÁ POUŤ 2026
27. června
Paper Cuts
i dechovka a pouťové atrakce!
SMYSLOHRÁTKY
HOKUSY POKUSY

VEPŘOVÉ HODY ve VRTULI
v pátek 16. 1. a v sobotu 17. 1.

Ročenka VOLEČÁK

Odpovědný redaktor: Milan Šimek. • Grafika: Milan Šimek • Sazba: Studio@Panejo.cz

Tisk: TISKÁRNA L. Sobotka Řečany n. L. • Vydává Obecní úřad Voleč

Děkuji předem každému za kdykoliv případně zaslaný vlastní článek nebo fotografii, které by tento plátek posunuly opět o kousíček dále. (simmi@centrum.cz) • Šimek M.

Distribuce tisku zdarma.

BOCCIA RUN BUKOVKA

sport, fair play a trochu té volečské „olympijské“ slávy

Letos proběhl už osmý ročník charitativního běžeckého závodu Boccia Run Bukovka, který tradičně podporuje děti z léčebny Košumberk. Každoročně na start dorazí téměř tři stovky běžců, aby si zaběhli 4 nebo 10 kilometrů, užili si krásnou atmosféru a přispěli na dobrou věc. Obec Voleč tuto akci dlouhodobě podporuje – právem patří mezi nejpříjemnější sportovní setkání široko daleko.

K Boccia Runu patří také ukázky samotného sportu boccia, které v podání dětí z Košumberka každoročně vzbuzují obdiv i respekt. Boccia [bočča] je původem hra pro sportovce s tělesným postižením, dnes rozšířená do více než padesáti zemí a od roku 1984 součást paralympiády. Hraje se podobně jako pétanque, ale v tělocvičnách, s měkkými míčky a přesnými pravidly pro jednotlivé třídy postižení.

A významnou roli má na Boccia Runu i paralympijský vítěz Adam Peška, který se akce účastní každoročně a i letos byl součástí doprovodného miniturnaje v boccie. Letos se navíc podruhé zapojili také zástupci obcí – starostové, místostarostové i zastupitelé, kteří závod

podporují. A tak došlo na losování týmů.

V prvním kole i v semifinále jsem měla to štěstí hrát po boku Adama. Řekněme si to narovinu – moje hra nebyla žádné profesionální umění, ale rozhodně ani žádná ostuda. A když máte vedle sebe paralympijského mistra světa, stačí někdy jen „nepřekážet“ a tým jede. Společně jsme tak došli až do finále. A tady došlo na další losování. Tentokrát jsem si vytáhla Marcelku Čermákovou, další paralympijskou reprezentantku, která spolu s Adamem soutěžila i na paralympiádě v Paříži.

A protože i tentokrát šlo všech-

no tak, jak má, putovní pohár za vítězství miniturnaje boccii putuje letos do Volče!

Takže zatímco v běhu mě asi žádné raketové výkony nečekají, v kombinaci s olympioniky se člověk může radovat z úspěchu celkem spolehlivě.

Nejdůležitější ale je, že samotný Boccia Run je každoročně synonymem fair play a dobré nálady. Sportovci se navzájem podporují, nikde žádná závist, žádné strkanice, jen radost z pohybu a z toho, že všichni společně pomáhají.

Mám jen jednu malou výtku – mohlo by nás tam být z Volče o něco víc. Ale těším se, že příští rok už poběžíme (nebo aspoň fandit pojedeme) ve větší sestavě.

Machurová S.

ZLATÝ OLYMPIONIK ADAM PEŠKA

Myslím, že je zde na místě zmínka o úspěších Adama Pešky ze sousední R. Bělé. Jeho výčet úspěchů je značný.

2017	
Evropský pohár	stříbrná medaile, herní divize jednotlivci
Světový pohár	19. místo, herní divize jednotlivci
Mistrovství Evropy	4. místo, herní divize jednotlivci
2018	
Světový pohár	10. místo, herní divize jednotlivci
Mistrovství světa	16.místo, herní divize jednotlivci
Evropský pohár	10. místo, herní divize jednotlivci
Evropský pohár	BRONZ, herní divize páry
Mistr ČR pro rok 2018	
2019	

Světový pohár POVOA	BRONZ, herní divize jednotlivci
Evropský pohár Záhřeb	STŘÍBRO, herní divize páry
Světový pohár v Kanadě	ZLATO, herní divize jednotlivci
Mistr ČR za rok 2019	
Mistrovství Evropy Sevilla	7. místo, herní divize jednotlivci
2020	
Sportovní činnost v tomto roce přerušil covid	
2021	
LPH TOKIO	ZLATO , herní divize jednotlivci

Šimek M.

Dva kámoši před Vánocemi v baru:

Co je s tebou, že nemluvíš? Ale prosím tě, v lednu jsem si dal předsevzetí, že tento rok zhubnu 10 kg.
No a kolik ti do Silvestra ještě zbývá? Patnáct.

**Pohádková
ŠTRAPANDA
2025**

**ZVEME VÁS NA TEMATICKOU PROCHÁZKU ZIMNÍ
KRAJINOU. TĚŠIT SE MŮŽETE NA POHÁDKOVÉ
ÚKOLY I ODMĚNU!**

**SRAZ V SOBOTU 27.12.
V 10:00 U PENZIONU
VRTULE VE VOLČI.**

VSTUPNÉ: DOBROVOLNÉ

**MÍSTNÍ SKUPINA
SEDMIKRÁSKA**

Své místo si rezervujte na e-mailu: sedmikraskavolec@email.cz
Bližší informace po registraci. Sedmikráška Voleč

DRAKIÁDA A DÝŇOVÁ SOUTĚŽ S PODZIMNÍM STRAŠENÍM

Ani letos ve Volči nechyběla tradiční drakiáda, která každoročně láká desítky dětí i dospělých. Přestože tentokrát nesvítilo sluníčko a obloha byla spíše pošmourná, hlavní bylo, že nepršelo – a tak mohli všichni s radostí vypustit své draky. Nad Volči se nakonec vznášelo téměř 30 pestrobarevných draků všech velikostí a tvarů. Jako obvykle jsme vyhlásili několik soutěžních kategorií.

O titul **nejvýše létajícího draka** bojovalo hned několik šikovných „letců“. Kreativní rodiče s dětmi se zapojili i do kategorie **nejhezčího ručně vyrobeného draka**. A mysleli jsme také na nejmenší účastníky – proto nechyběla kategorie **nejmladšího krotitele draků**.

Atmosféra byla příjemná, děti si u ohně opekly buřty a celé odpoledne provázela dobrá nálada i nadšení všech soutěžících.

Kvůli probíhající opravě kuchyňky se letos nemohlo uskutečnit tradiční dýňování v kulturní místnosti. O to víc nás potěšilo, že se dobrovolní hasiči chopili iniciativy a vyrobili pro obec nádherné dýně, které zdobily veřejná prostranství.

Abychom o podzimní tvoření nepřišli ani u nás ve Volči, vyhlásili jsme **soutěž o nejkrásnější dýni** a o **nejděšivěji vyzdobený dům**. Místní skupina **Sedmikráska** plánovala na neděli 2. listopadu halloweenské dílničky

s výrobou masek, lampionů a následným lampionovým průvodem, a tak jsme termín soutěže sladili právě s touto akcí. Cílem bylo vytvořit dětem příjemnou a tajemnou atmosféru.

Počasí nám však příliš nepřálo – celý den vydatně pršelo. Lampionový průvod se proto musel konat jen v omezené a zkrácené podobě. To nás ale neodradilo od dokumentace soutěžních výtvorů.

Všechny dýně i vyzdobené domy byly poctivě nafoceny za světla i ve tmě, aby vynikla noční strašidelná atmosféra. Z fotografií vznikla online prezentace, ve které o výsledcích rozhodovali sledující na facebookových stránkách obce.

Výsledky soutěží:

Nejkrásnější dýně: rodina Musilových, rodina Stoklasových a rodina Březinových

Nejkrásnější a nejnápaditější výzdoba domu: rodina Mašínových, rodina Březinových a Penzion Vrtule

Všichni vítězové obdrželi dárkovou kartu do Decathlonu v hodnotě 500 Kč jako malé poděkování za jejich čas, tvořivost a chuť zapojit se do společného dění v obci.

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili podzimních akcí, vyráběli, soutěžili i fandili. Těšíme se na další společné chvíle, které nám pomáhají udržovat komunitního ducha v naší krásné Volči.

Soňa Machurová

PÁD STÍHAČKY MIG-15bis U VOLČE

Podle dostupných historických údajů došlo 26. června 1960 u obce Voleč k pádu sovětské stíhačky MIG-15bis.

Příčinou byla technická chyba při pilotáži, kdy se stroj dostal do vývrtky – tedy rychle rotujícího sestupného pohybu a následně dopadl do intravilánu obce Voleč. Pilot poručík Jaroslav Špaček při nehodě zahynul.

Šimek Milan

Zájezd 2025 Zell am See

Obecní výlety pod heslem „VŠUDE DOBŘE - TAK PROČ ZŮSTÁVAT DOMA“, sice dost pozdě, ale přeci jen objevují každý rok další a další Volečáci. Bohužel prakticky vždy s mírnou lítostí, že tak pozdě. Že se jedná o hodnotné zájezdy bezesporu vypovídá fakt, že kdo jednou zkusí, příště jede automaticky zase. Tuto příležitost například jakožto doplnění míst v autobuse opakovaně využili cestující až z daleké Ostravy, nyní navíc nově jejich kamarádi z Bruntálu. Tito řadoví senioři neváhají přijet do Volče stovky km, z důvodu dálky si zaplatit ve VRTULI dvě noci přespání, tedy před zájezdem i po něm. Myslím, že tato informace by pro lehce váhající místní jedince mohl přeci jen být trošku více impuls pro případné zvážení využití této domácí nabídky. ***Vždyť pěkné věci se dají prožít pouze za života, po něm si jsem jist, že asi těžko...***

A nyní k samotnému zájezdu do nádherné Rakouské oblasti ZELL AM SEE. Zde stačí pouze titulky a pár foto, jež vypovídají za mnohé.

- návštěva jedné z nejmalebnějších soutěsek Rakouska
- svezli jsme se největší lanovkou světa pro 185 osob
- návštěva největšího vodního díla v Alpách – dvě vysokohorské přehrady
- cestování po nejznámější panoramatické silnici Evropy do výšky 2.572 m
- dech beroucí výhledy na Vysoké Taury prakticky po celé tři dny
- plavba loďí po nejkrásnějším, nejčistším a nejhlubším jezeru Německa - KÖNIGSSEE
- Dále v Alpách slušný hotel, naprosto skvělé počasí, žádný spěch, minimální náročnost, luxusní autobus – tentokrát velký „jako stodola“.
- S ohledem na třídní nabídku přijatelná cena, která je na trhu cestování naprosto bezkonkurenční.
- Po zpětném překročení hranice už tradiční společná závěrečná večeře.

CO VÍCE SI JEŠTĚ PŘÁT? SNAD JEN BÝT TĚŽ PRO PŘÍŠTĚ STÁLE ZDRÁV...

Možná takhle si letos pověděli dvě nové a zároveň nejstarší dámy s hůlkami v zájezdu ze sousední obce. Jedné bylo 82 a druhé 83 let. Při loučení se dotazovali, kam že to příště jedeme a zda je vezmeme též...

Kdeže jsme to všude už byli?

HITLEROVO ORLÍ HNÍZDO, * VÍDEŇ spojená s husími hody NA SLOVENSKU a s koupáním V TERMÁLECH V MAĎARSKU. * Ve světoznámé porcelánce V MÍŠNI se zastávkou u zámku MORITZBURG, kde se točila Popelka. Poté jsme se ještě zastavili na největší vojenské pevnosti KÖNIGSTEIN. * Před třemi lety jsme den strávili v NORIMBERKU. * Následující rok u BODAMSKÉHO JEZERA s odskokem ke švýcarským RÝNSKÝM VODOPÁDŮM. * Letos tedy Rakousko okolí ZELL AM SEE.

Šimek Milan

Zájezd 2026 5. 6. - 7. 6.

NEJEN BAVORSKÉ ALPY A MNICHOV

pátek:

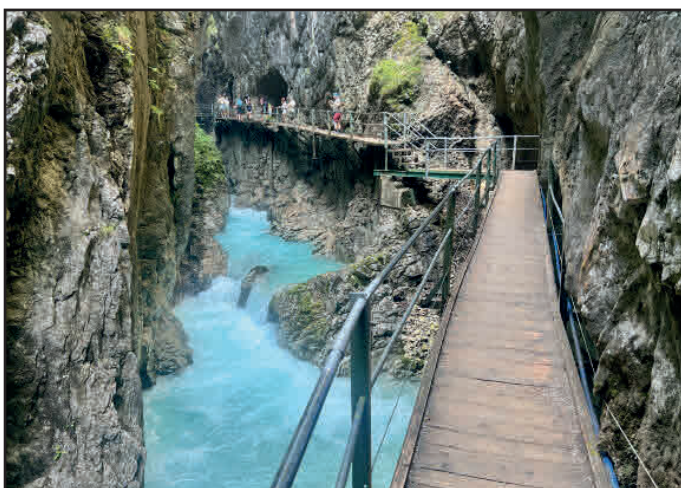
První naší zastávkou v Německu je zajímavé bavorské město **KELHEIM**. Odtud poplujeme výletní lodí po nejkrásnějším úseku Dunaje, říční soutěskou ke klášteřu **WELTENBURG** s vlastním historickým pivovarem.

Zde bude návrh individuálního oběda, o pivu není snad třeba ani hovořit. Jakmile se občerstvíme, pokračujeme jižním směrem kolem Mnichova na nádherné, všeobecně méně známé **BAVORSKÉ ALPY**.

Naším druhým cílem je pro velký letošní úspěch opět soutěska, tentokrát nesoucí název **GEISTERKLAMM**. Jednosměrná, delší a „z kopce dolů“. Z ní se dostaneme

přímo do fasádě malovaného města **MITTENWALD**. Po procházce městem a večeri v centru (v ceně zájezdu) nás čeká město **OBERRAMMERGAU**, kde se v hotelu **ARNIKA** ubytujeme.

poznámky níže **(in)**: = individuální nabídka /prohlídka

sobota:

Po snídani navštívíme nedaleký skvostný zámek **LINDERHOF**. Zde se na chvíli ocitneme ve francouzském, „**VERSAILLES**“.

Potom nás čeká znova nezapomenutelná, oku lahodící, krátká zastávka, obří klášter **ETTAL**. Část pozdního odpoledne strávíme v nejvýznamnější měste Bavorských Alp a to **GARMISCH-PARTENKIRCHEN**. Tu se mj. konala v roce 1936 zimní Olympiáda. Začneme prohlídkou areálu obřích skokanských můstků, den zakončíme v historickém centru. V nabídce bude **(in)** lanovka a nejen ta. Na závěr večere v centru (v ceně zájezdu) a odjezd na hotel.

neděle:

MNICHOV patří bezesporu mezi nejzajímavější města Evropy. Časově bohužel můžeme „ochutnat“ pouhou část. byt' zde pobudeme půl dne. Proto každý účastník dostává možnost si vybrat dle svého zájmu, která je pod označením **(in)**. V autobuse před dojezdem do Mnichova detailně poradím, jak např. cestovat odkudkoliv MHD do centra. Po příjezdu do města pravděpodobně začneme procházkou parkem u zámku **NYNPHENBURG**. Hned vedle se nabízí individuálně **(in)** **botanická zahrada**. Následně zaparkujeme poblíž **Olympijského parku** kde se konala v roce 1972 Olympiáda. Příjemná poznávací procházka **(in)** areálem bez vstupného. V sousedství parku se nalézá **muzeum BMW (in)**, které patří pro své atraktivně pojaté řešení právem, mezi tři největší atrakce této metropole. Toto lákadlo by

si především muži neměli nechat ujít. Do výčtu reálně náleží i fotbalový stadion **BAYERN MNICHOV (in)**.

Nabídka bude z mé strany ještě větší, **vždy** bude na každém jedinci nebo skupince, co si zvolí. Osobně budu radou nápomocen. Co určitě nesmíme nikdo minout, je fantastické historické centrum s největší hospodou světa pro tři tisíce návštěvníků – **HOFBRÄUHAUS. TOP zajímavost Mnichova**. Zde budeme mít rezervaci stolu a společně zakončíme kolem 16. hodiny za doprovodu živé bavorské dechové hudby náš den pozdním obědem, nebo lze také říci - brzkou večeří. Z tohoto důvodu tradiční společnou večeří na české straně tentokrát vypustíme. Pravidelné zastávky na trase domů jsou naprostou samozřejmostí. Příjezd do Volče? Kolem (+-) půlnoci. **Cena přiměřeně dotovaného tří denního zájezdu je stanovena na 6.950,- (přespolní + 400,-)** Kromě bohatého programu obsahuje: Dopravu lux. autobusem, ubytování v hotelu se snídaní, večeře, hromadné vstupy dle výše uvedené nabídky, pojištění jednotlivce a tentokrát

i závěrečnou večeří v hospodě **HOFBRÄUHAUS**. Cena neobsahuje individuální vstupné v případě (in) a ostatní nepopsané.

14 dní před odjezdem sledujte stránky obce, kde budou zveřejněny detailní informace o zájezdu, především čas odjezdu a co s sebou. www.obecvolec.cz

Drobné změny programu vedoucí k větší atraktivitě zájezdu - **VYHRAZENY !!**

ZÁJEMCI O ZÁJEZD SE HLÁSÍ NA OÚ IHNEDE PO NOVÉM ROCE DO KONCE ÚNORA. Od března budou volná místa klasicky nabídnuta dalším zájemcům, kteří jako každý rok na volná místa vyčkávají ... Příprava a průvodcovství zájezdu:

Šimek Milan. tel. 777 230 942

VÝZNAMNÉ NAROZENINY – blahopřejeme

Číslo v závorce:

V roce 2026 dotýčný oslaví kulaté nebo významné narozeniny

zakulacených 60 i 70

Ilona Dašková
Filip Vasyl
Heřmánková Jaroslava
Horčíčka Martin
Jandák Miroslav
Růžek Pavel
Stoklasová Oldřiška
Štěpánek Josef
Žáková Miloslava

stále aktivních 75 – 79 let

Dařílková Marie
Dvořáková Jarmila
Černík Vladislav
Černíková Zdena
Heřmánková Květa
Heteš František
Hrůšová Stanislava
Kopáč Vladislav
Kvasnička Miroslav
Kvasnička Václav
Kvasničková Hana

Kvasničková Danuše
Novák Jindřich
Novák Jindřich
Nováková Marie
Siruček Milan
Šimáková Drahomíra
Šťasná Marta
Vaníček Pavel
Zeman František

Fantastických 80 - 89 let

Bořková Zdeňka (86)
Brázdová Jana (80)
Černohlávková Ludmila (86)

Dašková Helena (85)
Hanušová Vlasta (88)
Horynová Olga (87)
Hrůša Václav (80)
Hušek Josef (81)
Kotek Jaroslav (89)
Koupilová Zdeňka (83)
Kratochvíl Jan (81)
Kratochvílová Jana (84)
Salavec Jiří (82)
Siruček Jiří (81)
Strnadová Jiřina (89)
Vaníčková Marie (84)
Žáková Marcela (86)
Žaloudková Ludmila (85)

Požehnaných 90 - 100 let

Antochová Zdeňka (91)
Hanušová Radmila (92)
Jandáková Věra (91)
Kos Jindřich (93)
Košťál Jaroslav (90)
Kmoníčková Marie (93)
Šlajsová Vlasta (93)
Štěpánek Josef (91)
Štěpánková Oluška (90)

PPP

Máme tu změnu v názvu nově PPP - POVÁNOČNÍ POHODOVÁ PROCHÁZKA

Nebýt Covidu a tím tříleté pauzy, měli bychom letos 20. ročník. Je kupodivu a jsem rád, že tato dobrovolně pohybová nebo také setkávací příležitost přežila dlouhé roky a funguje dosud. Před pár lety se podařilo propojit tuto pravidelnou procházku s dalšími obcemi a to Chudeřicemi, Káranicemi a Obědovicemi. Dle dosavadních - kladných ohlasů se jeví tato změna jako pozitivní. Při této příležitosti nelze nevyzvednout nadšení pro tuto věc ze strany starosty Káranic p. Svobody, který nás pravidelně při příchodu do Káranic vítá z amplionu vánoční hudbou a osobně nabízí vánočku, svařák i čaj u OÚ. Nadstandardní přístup je stále cítit i z OÚ Obědovice. Zkraje prosince si spolu pouze potvrdíme, že pochod ze strany Volče platí a ostatní spolehlivě zafunguje: Vyhrátá restaurace, připravena gulášovka, venku hoří táborák, všude zdarma svařák, hořčice k buřtům, k dispozici opékací náčiní... Je velice sympatické, že pravidelně chodí starostové všech obcí, jež se pochod týká, včetně naší starostky. Tuto skutečnost účastníci pochodu **PPP** jistě vnímají jako jistou podporu této akci. Až na Voleč se dá říci, že počet účastníků pochodu je rok od roku spíše zvyšující se, v žádném případě neklesá pod číslovku **100**.

Tak tedy na viděnou **27. 12. v 9.30** na svařáku u VRTULE a pouze připomínám, nezapomeňte si špekáček a kousek chleba na opékání v Obědovicích.

Zde upřesnění především pro případné nové zájemce:

- sraz 27. 12. v 9.30 u VRTULE u obecního svařáku
- kolem 11.30 příchod přes Chudeřice do Káranic
- Obědovice = 1,5 hodiny pauza (restaurace + táborák)
- 13.15 - odchod účastníků k chatě NA VRŠÍCH, tam foto a rozchod k domovům
- po příchodu do Volče lze posedět v otevřené VRTULI

Nový přijatelnější i zapamatovatelnější název pro všechny je tedy **PPP**: Jestliže nově **PPP** váhající z Volče naladí, někdy se přidají, bude pro udržení této tradice jen dobře.

Šimek Milan

VÁNOČNÍ DŮM

V Karlových Varech v městské části Doubí směrem na Plzeň stojí na docela nenápadné vyvýšenině nad řekou Ohře nevelký zámek, který je po mnoho let znám jako VÁNOČNÍ DŮM. Těžko by mohl někdo předpokládat, že právě podobný podnikatelský záměr může mít delšího trvání. Nakonec dlouhé roky provozu ukázaly, že opak je pravdou. Dům je otevřen celoročně a umožňuje zavzpomínat na vánoční období, užít si sváteční atmosféru, kdykoliv se vám zachce. **Vánoční dům** jsme navštívili s manželkou a vnučkou v lednu a i v tento povánoční čas, bylo parkoviště prakticky plné návštěvníků. Okamžitě po výstupu z auta zvedáme automaticky hlavu na hlavní vánoční strom umístěný hned za hradbami, ozdobený kromě nahusto vánočními koulemi též i lezoucími medvědy. V tom momentě si připomínáme informaci z webu, že medvědi, medvídci a měďové jsou dominujícím symbolem celého objektu. Posléze z televizní reportáže jsem se mj. dozvěděl, že na tomto stromě je na 5000 koulí, které místní partička zavěšuje celé 3 dny.

Jdeme tedy na prohlídku: Nejdříve je třeba zaplatit 200 Kč vstupné za dospělého. Sotvaže projdete bránou, jste hned v jiném světě. Na mini nádvoří vidíme foto koutky, boxy s různorodou tematikou, neodmyslitelný betlém, ozdobené vánoční stromky, také ale poměrně dost lidí na to, že je leden. Přeci jen už výrazně přší, záhy mizíme do útrob zámku. Jedná se především o obří výstavní prostor, který je zároveň vánočním

obchodem. Je členěn do různě velkých, spíše menších mezipater. Vánoční dekorace z celého světa, hýbající se půlmetrové figury panenek, labutí, medvědů, netypické ozdoby z peří, dřeva, keramiky, spousty doplňků, které si nikdo neumí ani ve snu představit. Vše barevné tak, že se z toho točí hlava. Zmínění medvědi všech velikostí a barev jsou všude na každém kroku. Největšímu nemuselo do čtyř metrů moc chybět, jeho hlava sahá do prvního otevřeného patra. Neumím si představit, co se zde musí dít v době Adventu. To je prý nádvoří plné

návštěvníků, čekající ve dvojestupu na uvolněná místa zde uvnitř. Hodinová prohlídka v poměrně těsných uličkách je plně dostačující, my jsme zpět na ještě stále deštěm skrácené dlažbě nádvoří. Informační šipky nám udávají další směr, tentokrát do sklepení, kde je **Výstava medvídků**. Zde se totiž nachází největší sbírka malých „huňáčů“ v České republice. Vůbec by mi nevadilo, kdybych všechny medvědy měl pro dnešek už za sebou, ale největší výstavu vycpaných medvědů v počtu kolem 16.000 ks, též ne vidno každý den. Ideme na ně. Jsou po velkých skupinách tématicky hezky rozděleny dle zaměření na různé pohádky, příběhy nebo dle druhů, tím namátkou zmiňuji konkrétně alespoň medvídku pandu. Nevěřím, že je tady celkově avizovaných 16 tisíc kusů. Pocit ohledně množství je mnohem-mnohem větší. Stále se už půldruhé hodiny podivuji, že vnučka Linduška žádného medvěda na nás dosud nežadoní, ani nic jiného,

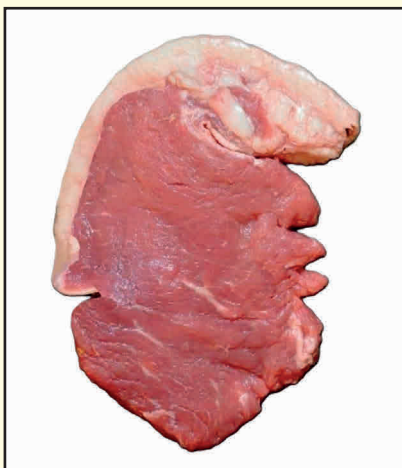
jak je u děcek běžně zvykem. Medvědi všech velikostí máme dnes podruhé za sebou, byť uznávám, že to určitě musela být starost takovouto sbírku shromáždit a dát tomu navíc i ducha.

Jako další nás čeká **Kouzelné městečko** v podobě nasvícených vánočních mini scenerií. Potemnělý prostor v rozměru zhruba 6 x 6 m připomínal spíše moderní variantu menších betlémů, kdy vše bylo především nádherně nasvíceno i rozpořehováno. Bruslící nebo tančící figurky, svítící kostely, vesničky, příroda. To vše tvořilo zajímavý celek, zde se mi dosud líbilo nejvíce. Předposlední co nás čeká je **Muzeum Vánoc**. Nikterak zvlášť nepřekvapilo, ani překvapit nemohlo. Zde si návštěvníci především prohlédnou vánoční ozdoby, jež má ledaskdo ještě na stromečku dodnes. Součástí této výstavy bylo dále nejen historické nádobí, válečky, plechové formičky na cukroví. Ty zajisté řada kuchařek stále ještě do dnešních dnů - používá.

Muzeum zvonečků všech variant, materiálů, barev, malůvek i velikostí - oku ladilo velice. Závěrečnou vánoční **Romantickou cukrárnu** „vymazlenou“ do historicky temně zelené nelze ze zvědavosti minout. Stylová, určitě příjemná, hlavně ale i vyhrátá.

Před návštěvou této atrakce jsem tušil, že by tento článek Volečáku docela slušel. Zde tedy je a věřím, že jsem se svátečně nakonec snad i trefil. V případě vaší návštěvy Karlovarského kraje jako jedna z vícero zastávek ? PROČ NE ?

Šimek Milan

Století dvacáté

20. století uvádí staronový starosta Jos. Dašek čp. 22. Za dva roky ho střídá Fr. Brabec. Roku 1906 je vybudována studna na Obci. Práci a veškeré náklady si hradí občané sami. Drenáž vede ze studny v Šuterníku V. Kratochvíla přes jeho parcelu na ob. cestu a spadá do dílce č. 119, do společné studně a přebytek vody odtéká příkopem.

Roku 1910 bylo zavedeno osvětlení čtyřmi lucernami: u zvoničky, u silnice, na Obci a na rozcestí ve Třídni.

V roce 1911 je zvolen starostou Václav Kratochvíl z č. 15. O rok později je neúroda a opakuje se pohroma v podobě hrabošů. Obec objednává fosforové těsto na hubení myší.

Po vydechnutí a rozkvětu se opět chystá válka.

První světová válka (1914 – 1918)

Toho dne, v červenci roku 1914, právě když byl obecní policajt na houbách, přišla zlá zpráva. Bývalý tambor František Vosáhlo z č. 6 vzal tedy buben a na návsi vyhubnoval vojenský alarm. Když se lidé seběhli, oznámil jim, aby si přečetli vyhlášku. Nastala stísněná nálada, ozýval se pláč.

Mobilizace byla vyhlášena 26. července v čas nejpěknějších, už započatých žní. Lidé pozbývali chuti k práci, proklínali krvavého císaře a s jiskrou naděje se utěšovali, že na poslední chvíli bude válka zažehnána, a ne-li, pak nemůže být dlouhá a určitě skončí do 14 dnů. Za dva dny narukovali huláni – Fr. Sirůček z č. 83 a Fr. Šáravec z č. 4.

Povoláno bylo vyučené mužstvo do 39 let – uč. Vlasák, strojník Jan Žák, kočí Fr. Vosáhlo a další.

Prvé odvedence vezl Matěj Mrštík č. 23 hned v pondělí o poledni na žebříňáku do Přelouče.

Odjížděli s veselou a vyprovázela je celá ves.

Rekvizice byly velice přísné. Stávalo se, že dotyčný musel obilí koupit a odevzdat. Vojenští páni přišli do vsi, prohlédli hospodářství, podívali se na špýcharu a vše sepsali. Lidé potraviny schovávali – u Hanušů č. 21 na patro, jinde do přístavku, pro bedny s moukou se hloubily jámy. Stávalo se, že po dešti se musela mouka ihned spéci.

I do Volče přišli polští běženci – vystěhovalci. Usadily se zde dvě židovské rodiny. Nejprve byly ubytovány na vejminku u Žaloudků č. 88, potom se jedna pětičlenná rodina přestěhovala do pastoušky (č. 17). Brali podporu, ale přesto chodili s dětmi na výdělek. V pátek rozsvítili a svítili po celou sobotu, kterou svétili.

Na konci války obě rodiny odešly.

Válka se rozzuřila s plnou zběsilostí. Po nabubřelých zprávách o vítězstvích Rakouska a Německa v Rusku, začaly přicházet zvěsti o strategickém ústupu. Lidé vítali tyto porážky a netajili se sympatiemi k Rusům až do doby, kdy byly uplatňovány kruté tresty. Potom byli opatrnější. Mnoho mužů odešlo a na vsi zůstali výměnkáři a ženy s dětmi. Pole začala upadat a výnosy klesaly. Někteří hospodáři začali být osvobozováni. V pozdější době vojáci, kteří přišli na dovolenou, byli civilními lékaři uznávání nemocní z infekčních chorob a ponechání doma. Během války se velikou měrou rozmohl směnný obchod s městem.

Váleční zajatci

Protože byl na polích nedostatek lidí, bylo sem přiděleno asi 18 ruských válečných zajatců. Byli ubytováni v ještě nedokončeném „učitelském domku“ č. 19. U nás byl Polák Jan Pivovar, po něm Němec Johan Káde. Rusové pomáhali u Horynů č. 9, Kvasničků č. 48, Kratochvílů č. 15, Hanušů č. 21, Dašků č. 22, Vlasáků č. 1, Havelků č. 36, Petůčků č. 12, Sirůčků č. 8 a u Hrušů č. 40. Zdejší obyvatelstvo si zajatce pochvalovalo pro jejich pracovitost a slušné chování.

V paměti zůstala jména zajatců: Avramin Kolmitzov - velmi pohledný, proháněl dívky z celé vesnice. Vasil Smirnov, Vasil Kirjak, Boleslav Baranowski, Alexej Alexandrow, Vasil zvaný „Černý“ z Besarábie, Bogdan Bogdanov, Alexandr Vasiljevič, Ivan zvaný „velký Nikodém“... Pracovali zde až do konce války a poté odešli.

Nikdo zde nezůstal.

Ke konci války Fr. Pařízek z č. 35 dezertoval, přeběhl a vrátil se domů. Když se Kvasnička (č. 48) vrátil z vojny domů, brána byla zavřená a před ním stál Rus Alexandr Vasiljevič od Volhy. Prohlédl si navrátilce a řekl: „Co ty, Rakušáku, co tu děláš – ty nejsi náš hospodář? Proč nejdeš k nám do Ruska k mé sestře? Teď jsem v tvém domě hostem já a ty sem můžeš jít. Až bude zase válka, to si role vyměníme.“

Do naší obce se nevrátilo 17 mužů. Čest jejich památce.